Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 543 (5977) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 14 mai 1969

De la trimisul nostru special, CONSTANTIN FIRĂNESCU

ASTĂZI PE STADIONUL OLIMPIC DIN LAUSANNE

ECHIPA ROMÂNIEI SUSȚINE UN MECI DECISIV ÎN COMPANIA REPREZENTATIVEI ELVEȚIEI

LAUSANNE, 13 (prin telefon). — Cu 24 de ore înaintea decisivei confruntări fotbalistice Elveția — România, vremea continuă să fie admirabilă, aici, în orașul de pe malul lacului Leman (cerul complet senin și temperatura foarte ridicată), ceea ce nu numai că infirmă (așa cum se întîmplă, pare-se, pretutindeni) prognoza meteorologilor, dar, oarecum paradoxal, generează pe plan local un sentiment de ușoară nemulțumire, din considerentul că reprezentativa țării gazde ar putea da un randament superior pe un teren mai greu, desfundat de ploaie, și în condițiile unei temperaturi mai scăzute.

De altfel, de la venirea noastră la Lausanne am constatat că meciul de miercuri seara nu este privit în cercurile sportive de aici, așa cum poate ne așteptam, cu prea mult optimism. Presa elvețiană care, în mod surprinzător, s-a ocupat pînă acum două-trei zile destul de puțin de acest meci, inserează, pe marginea lui, puncte de vedere contradictorii. Cea mai controversată chestiune pare a fi aceea a alegerii locului de disputare a partidei, majoritatea părerilor exprimate apreciind ca greșită hotărîrea forului fotbalistic național de a desemna orașul Lausanne pentru a face oficiul de gazdă. Argumentul principal pe care se sprijină aceste critici este acela că publicul local nu este suficient de expansiv și exploziv (ca acela din Zürich, de pildă) pentru a putea da aripi în joc reprezentativei helvete. Motiv pentru care unele pronosticuri făcute public se abțin a da gazdelor suficient credit într-o victorie. În spatele acestor opinii divergente stau, de fapt, vechile și cunoscutele rivalități între diferitele centre fotbalistice din „țara cantoanelor".

Fără a-și forma din această stare de spirit o optică deformată, periculoasă, în ultimă instanță, fiindcă mai presus de divergențele care se fac semnalate elvețienii doresc în corpore victoria în meciul de miercuri și vor face probabil, totul pentru a o obține, fotbaliștii români își mențin sentimentul de încredere cu care au plecat din București. Atmosfera care domnește în rîndurile delegației noastre este destinsă, deconectantă. La aceasta a contribuit, în oarecare măsură, și programul care a urmat imediat sosirii la Lausanne și care a cuprins, printre altele, un spumos film cu Charles Chaplin, vedetă căreia ziarele elvețiene îi consacră pagini întregi în aceste zile, cu ocazia împlinirii respectabilei vîrste de 80 de ani.

Un efect stimulator l-a avut asupra întregii noastre delegații o neașteptată scrisoare sosită la hotelul de la Paix (reședința lotului jucătorilor români), pe adresa lui Dumitrache, tocmai din Suedia. Expeditorul ei, un anume Kurt Johanson, jucător din localitatea Falkenberg, solicită autografele componenților echipei României și îi urează talentatului nostru înaintaș să aibă o bună evoluție și să înscrie cel puțin un gol în poarta elvețienilor. Iată dar, o emoționantă dovadă a prețuirii de care jucătorii fruntași din țara noastră se bucură și pe alte meridiane. Inutil să mai spunem că un rezultat bun obținut în compania echipei Elveției ar ridica această prețuire la cote și mai mari.

În cursul zilei de marți, băieții noștri au avut un program care i-a apropiat și mai mult de atmosfera meciului, îndeosebi prin antrenamentul efectuat după-amiază. Intrucît gazdele n-au făcut echipei noastre excepția de a-i pune la dispoziție Stadionul olimpic, antrenamentul s-a desfășurat la lumina zilei pe un teren din apropiere. A fost un antrenament individualizat, care a avut ca scop menținerea tonusului muscular

(Continuare în pag. a 3-a)

Proverbiala lovitură de cap a lui Dumitrache declanșează deschiderea scorului în partida România — Elveția disputată la București. Foto: AUREL NEAGU

Mesajul primarului din Lausanne

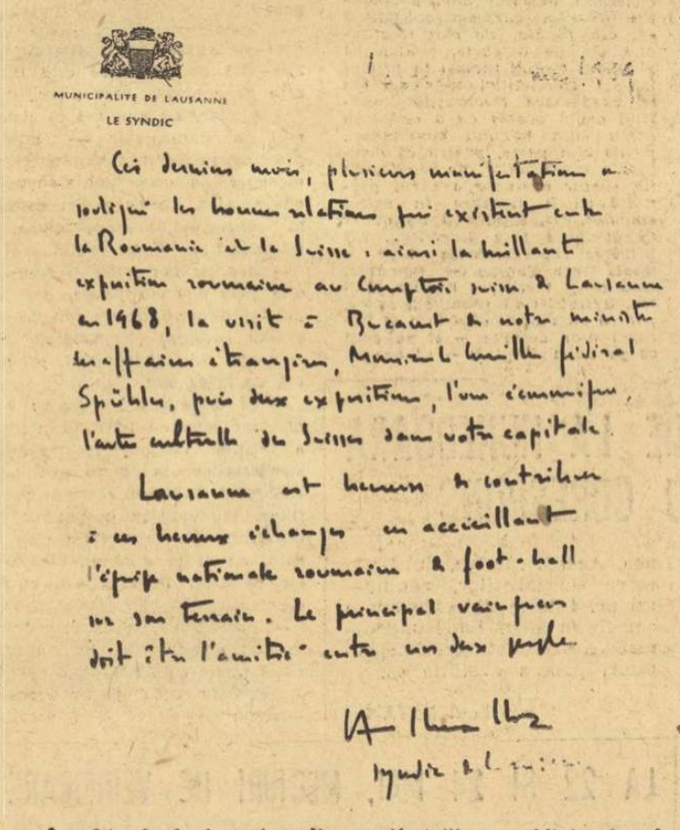

În ultimele luni, mai multe manifestații au subliniat bunele relații care există între România și Elveția: astfel, strălucita expoziție românească la Casa elvețiană din Lausanne, în 1968, vizita la București a ministrului afacerilor externe, dr. Willy Spühler, șeful Departamentului Politic Federal al Elveției, apoi două expoziții, una economică, alta culturală ale elvețienilor în capitala dv.

Lausanne este bucuros să contribuie la aceste fericite schimburi, primind echipa națională română de fotbal pe terenul său. Principalul învingător trebuie să fie prietenia între popoarele noastre.

GEORGES ANDRÉ CHEVALLAZ,
primarul orașului Lausanne

Patru gimnaste românce la campionatele europene

În urma rezultatelor înregistrate în concursurile de verificare, Federația română de gimnastică a alcătuit următoarea delegație pentru campionatele europene din Suedia (Landskrona, 17—18 mai): Rodica Apăteanu, Elisabeta Turcu, Felicia Dornea și Mariana Gheciov. Sportivele vor fi însoțite de antrenorii Emilia Liță și Mircea Bibire. Conducătoare și arbitră — Maria Simionescu.

„EUROPENELE" BAT LA UȘĂ, FEBRA ORGANIZATORILOR CREȘTE...

— Interviul nostru cu GHEORGHE GURIEV, președintele Comitetului de organizare al C.E. de box —

Campionatele europene de box, pe care Bucureștiul le va găzdui cu începere din ultima zi a acestei luni, reprezintă, indiscutabil, evenimentul central al vieții noastre sportive, polarizînd în această perioadă premergătoare gongului inaugural atenția iubitorilor sportului cu mănuși din întreaga țară.

În aceste zile, în care boxerii participanți la întrecerea de la București fac ultimele antrenamente, iar organizatorii sînt cuprinși într-o măsură tot mai mare de „febra de start", ne-am adresat, pentru ultimele noutăți, președintelui Comitetului de organizare a competiției (de altfel, și președinte al Federației române de box), Gheorghe Guriev, care a răspuns solicitării noastre.

— O comisie A.I.B.A. va trebui să ratifice gradul de eficiență și utilitate a amenajărilor și instalațiilor aferente locului de desfășurare a galelor. Ne puteți oferi amănunte în acest domeniu?

— Într-adevăr pentru a atesta nivelul pregătirilor efectuate în vederea europenelor, sînt așteptate la București, în intervalul dintre 15 și 24 mai, patru personalități ale A.I.B.A. Vor veni, în ordine, J. Henderson (Scoția), membru în biroul european, R. Lisowski (Polonia) și N. A. Nikiforov-Denisov (U.R.S.S.), vicepreședinți A.I.B.A. și, în fine, pentru a analiza concluziile predecesorilor, secretarul-administrativ al forului internațional, H. R. Banks (Anglia).

De altfel, reunirea la București a membrilor biroului european de box va prilejui și tradiționalul Congres al biroului continental A.I.B.A., care se va deschide la 29 mai, ora 17, în prezența lui R.H. Russell, președintele A.I.B.A. într-una din sălile de conferințe ale hotelului „Athénée Palace".

Început între membrii biroului continental, Congresul va continua pe specialități, urmînd să se desfășoare concomitent ședințe ale comisiei arbitrilor, comisiei medicale și comisiei judecătorilor-arbitri. Dintre problemele de prim ordin înscrise pe agenda de lucru a Congresului trebuie neapărat menționate cîteva: a) sprijinul acordat de federațiile europene de box, autonome și mai bine dotate din punct de vedere financiar, federațiilor din Asia și Africa — unde boxul cunoaște o masivă aderență numerică, dar nu este suficient susținut, sub aspectul asistenței tehnice; b) reducerea numărului de boxeri prezenți la Jocurile Olimpice, ale caror gale — s-a confirmat, la Mexic, o părere mai veche — au devenit lungi și obositoare datorită prezenței exagerat de numeroase a boxerilor, dintre care unii nu justificau valoric prezența în ringul unei asemenea competiții; c) analizarea mai multor propuneri referitoare la schimbarea regulilor prezente de desfășurare a „Cupei Europei" pentru echipe de tineret.

— Să revenim cu cîteva întrebări care preocupă în mod deosebit pe amatorii de box. Ne interesează, în primul rînd, dacă se vor televiza galele, cînd și cîte dintre ele? Apoi, dacă s-a încheiat o convenție cu radioteleviziunea română — implicit cu Interviziunea și Euroviziunea care, după cîte știm, și-au făcut cunoscute intențiile de a retransmite imagini de pe ringul de la

● La 29 mai, Congresul biroului continental A.I.B.A.
● Televiziunea transmite în direct toate galele de seară!
● Interes deosebit în străinătate: 16 posturi de televiziune și 8 de radio vor relata meciurile în direct
● La 20 mai se pun în vînzare biletele

CAMPIONATELE EUROPENE · ROMANIA 1969 ·

Ovidiu IOANIȚOAIA

(Continuare în pag. a 2-a)

AMBIȚIA LUI STUMPF VA FI – POATE – INCUNUNATĂ DE SUCCES...

Cînd a boxat în orașul său natal, în luna martie (cu prilejul întîlnirii internaționale România—Bulgaria), Horst Stumpf s-a bucurat, cum era de așteptat, de o mare simpatie din partea spectatorilor sibieni. Evoluția sa în compania bulgarului Simeonov n-a făcut decît să întărească această simpatie. L-am găsit după meci, în cabină, fericit. Pe atunci, era numai candidat în echipa pentru campionatele europene. Acum, este titular la categoria mijlocie.

Metalurgistul a produs, de-a lungul anilor, multe bătăi de cap antrenorilor. Nu pentru că n-ar fi reprezentat o valoare. Venit de la Sibiu, unde a intrat în tainele boxului sub îndrumarea antrenorului Nicolae Negrea, el a fost legitimat din 1964 la Steaua. Se părea că aci va reuși să-și valorifice posibilitățile, dar, certat deseori cu disciplina, n-a mai putut, cu toate eforturile antrenorului Spakov, să facă pași însemnați spre progres. Și atunci, s-a văzut eliminat din rîndurile colegilor săi steliști. De anul trecut, Stumpf a pășit într-o nouă sală, Metalul, de pregătirea sa ocupîndu-se maestrul Stoianovici.

Fără discuție că „blondul" ar fi putut obține succese mai însemnate, dacă ar fi dus o viață mai ordonată. El a trebuit însă să se mulțumească cu locul al doilea (în 1966 și 1969) și al III-lea (în 1967 și 1968), în campionatele țării. Naționalele din acest an ne-au arătat însă un Stumpf mult schimbat în bine. Ajuns la vîrsta de 25 de ani, el a înțeles — se pare — că trebuie să renunțe la plăcerile de moment, și să se consacre cu toate puterile unei pregătiri temeinice. Ne reamintim că, în recentele campionate, evoluția sa în compania lui V. Tecuceanu, I. Petrea și A. Năstac a fost de la meci la meci mai bună. Nu putem însă să nu ne aducem aminte și faptul că elevul lui Stoianovici nu știe încă să aprecieze distanța în declanșarea loviturilor și că garda sa este prea elastică, prea deschisă, putînd din această cauză — recepționa loviturile unui adversar decis.

Printr-un complex de împrejurări (infringerea titularului Chivăr la campionate, indisponibilitatea deținătorului centurii, Al Năstac), Horst Stumpf a fost chemat de antrenori în echipa națională, care va apăra onoarea boxului românesc la campionatele continentale. Credem că alegerea e bună. Metalurgistul are experiența ringului și, în plus, o mare ambiție, de a dovedi antrenorilor de la Steaua (după cum ne-a mărturisit chiar el) că au greșit renunțînd prea devreme la serviciile sale. Să sperăm că această ambiție, va fi încununată de succes la marile întreceri care încep la 31 mai.

R. CALARAȘANU

SĂ-I PREȚUIM ȘI PE ANONIMI!

Apledă în favoarea importanței pe care o are aportul antrenorilor de copii și juniori în dezvoltarea unei discipline sportive ar însemna să se repete ceea ce s-a scris și s-a vorbit de atîtea ori, în cele mai variate ocazii, la cele mai diverse niveluri. Însemnătatea activității acestor instructori-antrenori-pedagogi (de cele mai multe ori anonimi) s-a dovedit hotărîtoare, determinînd unele federații ca, după ani și ani, să-și amintească totuși de existența lor. Exemplele de prețuire sînt însă atît de rare, încît pot fi socotite mai curînd excepții, ceea ce nu face prea mare cinste unor federații din țara noastră.

Mai tristă apare, însă, situația cînd este vorba de relațiile dintre antrenorii de juniori și cei ai echipei naționale sau ai formațiilor de seniori. Departe de a-și aminti cît de cît că și reprezentativa țării și campioanele republicane își trag seva tocmai din eforturile acestor anonimi, „marii" antrenori își permit nu numai să-i desconsidere, ba chiar să le denigreze munca. Mai mult, depășind orice limită, se încearcă a se prezenta în rol de victimă, văicărindu-se: **„Cît am de lucrat cu X. Habar nu are nici de tehnică și nici de tactică. Trebuie s-o iau de la capăt cu el".** Și afirmația este făcută în gura mare, în ședințe, „marele" antrenor uitînd că el însuși făcuse tot posibilul, deseori, pentru a-l legitima (se poate citi și racola) pe acel „nepriceput". Și totuși, „cel plin de calități, dar prost lucrat" (ah, cîtă ipocrizie!) este folosit cu insistență și contribuie nemijlocit la îmbunătățirea performanțelor echipei pregătită de „marele" antrenor, al cărui prestigiu crește și datorită anonimului a cărui muncă o ponegrește. Cu timpul, talentatul sportiv se contopește cu totul în angrenajul noii sale formații, devine o valoare certă cu care „marele" antrenor se mîndrește, iar anonimul, care l-a depistat și l-a ridicat pînă la nivelul unei selecționate de juniori sau de tineret, rămîne mai departe un anonim, singura lui „evidențiere" fiind făcută prin defăimarea muncii lui de către „marele" antrenor.

Desigur, nimeni nu pretinde ridicarea de statui antrenorilor de copii și juniori. Iar ei nu au, poate, nici pretenția unor felicitări, absolut cuvenite. Respectul muncii lor, se impune însă. Iar respectul înseamnă prețuirea unei activități fără de care nu ar fi posibil sportul de performanță. Și primii care ar trebui să aprecieze aportul anonimilor sînt chiar beneficiarii muncii acestora, adică „marii" antrenori. Mai multă modestie, o atitudine colegială, o mînă întinsă provincialului, care s-a zbătut ani de zile pentru a scoate din anonimat un talent, pentru a-l cizela, sînt manifestări de bun simț, o recunoaștere binemeritată a unui efort făcut în slujba sportului. Denigrarea înseamnă un semn de slăbiciune; aprecierea reprezintă un gest elegant și, mai ales, cinstit.

D. STĂNCULESCU

Concursuri internaționale de atletism

● Un grup de atleți români participă la sfîrșitul săptămînii la întrecerile concursului „Bruno Zauli" de la Roma: **Virginia Bonci, Ileana Silai, C. Corbu, C. Dosa, Ș. Ioan, V. Mihăiescu, I. Naghi, D. Pîștalu** și probabil **Lia Manoliu.** Concursul constituie criteriul de selecție pentru echipa Europei în vederea meciului de la Stuttgart cu America (1 și 2 august).

● Trei mărșăluitori (**Vasile Farcaș** — campion național pe 1968), **Marin Perșinaru** și **Victor Such** concurează la 17 mai în R.D.G., într-o cursă pe 50 km.

● La 25 mai, cu prilejul concursului republican de primăvară al seniorilor, este programată și o cursă internațională de mars pe 20 km la care au fost invitați sportivi din Anglia, Bulgaria, Italia, R. D. Germană, U.R.S.S. etc. Cîteva federații au și comunicat numele concurenților lor: **Abdom Pamich** — fost campion olimpic și **Busca** (Italia), **Hans Reimann, Gerhard Sperling, Peter Frenkel, Horst Stöps** (R.D.G.).

AGENDA EUROPENELOR

COMPONENȚA LOTURILOR CEHOSLOVACIEI, R.D.G. ȘI ELVEȚIEI

Pe adresa Federației române de box au început să sosească înscrierile oficiale din partea țărilor care vor participa la C.E. Iată componența loturilor care și-au anunțat, pînă în prezent, participarea: CEHOSLOVACIA (în ordinea categoriilor): Prazienka Miroslav, Ondrus Vilian, Moravek Miroslav, Kovacs Alexander, Hricisan Tibor, Aksamit Vladimir, Cerny Josef, Kemel Tomas, Hejduk Jan, Kapin Josef, Cemerys Petr, Antrenori: Horak Zdenek și Lőw Tibor. R.D. GERMANĂ: Weinhold, Warnke, Schültz, Below, Fambach, Tiepold, Wolke, Dahn, Brauske, Schelegel, Anders, Antrenor: Lüdke. ELVEȚIA (echipă incompletă): 60 kg: Hans Schällwbaum, 67 kg: Walter Blaser, 71 kg: Claude Weisbradt, 81 kg: Toni Schör, +81 kg: Ruedi Meier. Antrenor: Raoul Blindenbacher.

Concurs de verificare la popice

JUCĂTOARELE ÎN FORMĂ EXCELENTĂ

În vederea dublei întîlniri dintre reprezentativele de seniori ale Ungariei și României care urmează să aibă loc în zilele de 17 și 18 mai pe arena din Magykanizsa, F.R.P. a organizat un concurs de verificare a loturilor republicane. O formă deosebită au arătat jucătoarele care au evoluat pe arena Voința din Capitală. Iată cîteva rezultate:

Feminin — 1. Elena Cernat (Buc.) 930 p.d. (452 + 478), 2. Crista Szöcs (Buc.) 929 (452 + 477), 3. Elena Trandafir (Buc.) 928 (436 + 492), 4. Valeria Dumitrescu (Buc.) 928 (465 + 463), 5. Margareta Szemany (Tg. Mureș) 916 (428 + 488), 6. Florica Neguțoiu (Buc.) 900 (438 + 462); **masculin — 1.** P. Purje (Cîmpina) 1811 (895 + 916), 2. I. Micoroiu (Reșița) 1797 (920 + 877), 3. C. Rădulescu (Reșița) 1789 (898 + 891), 4. V. Măntoiu (Buc.) 1766 (877 + 889), 5. D. Kridor (Reșița) 1730 (885 + 845), 6. St Ürdeg (Tg. Mureș) 1718 (883 + 835).

SUCCESUL UNEI LUCRĂRI A ANTRENORULUI GUSTAV FISCHER

De curînd s-a desfășurat în R. F. a Germaniei, la Karlsruhe, prima consfătuire mondială a antrenorilor de sărituri în apă, la care au participat 160 de antrenori reprezentînd toate federațiile naționale afiliate la F.I.N.A. Cu acest prilej, **antrenorul român Gustav Fischer** a prezentat lucrarea intitulată **„Necesitatea folosirii unor aparate ajutătoare în pregătirea săritorilor în apă"**, rod al unei vaste experiențe a autorului, completată cu un film reprezentînd modul de funcționare a aparatelor. Lucrarea antrenorului Fischer s-a bucurat de un mare succes, mulți dintre specialiștii aflați la Karlsruhe manifestîndu-și interesul și dorința de a putea folosi aparatele, a căror utilitate s-a făcut simțită în însăși pregătirea din ultimii ani a săritorilor români.